

16.2.2017. BROTTSANMÄLAN, ställd i dag till Nationella
Åklagaravdelningen, att. Chefsåklagare Krister Petersson:

hnr 4

Jag anmäler härmed, mot bakgrund av bifogade två inlagor
daterade 12 resp 15 februari 2017, dels den år 1992 sittande
förundersökningsledaren i ärendet mordet, på statsminister Olof
Palme, dvs år 1992 sittande Riksåklagare, dels den polisiära
spaningschefen detta år, krkom [redacted]

för grova, i tjänsten utförda förfalskningsbrott, noggrant
beskrivna i ovannämnda inlagor från 12 och 15 februari 2017. I
ärendet förekommer även persopnerna ' [redacted] "Anneli" samt
"Anki", men jag riktar inte här specifika anklagelser mot dess tre, i
falsariet medverkande personer.

Med så mycket större kraft vänder jag mig i denna brottsanmälan
mot de nämnda statliga ämbets-/tjänstemännen.

Att yrkesfolk ur dessa kategorier, i stället för att noggrant och
hederligt bedriva spaning efter Olofs mördare, falskeligen, under
lång tid, ägnar sig åt att narra två aktiva, korrekt arbetande
rutinerade nyhetsjournalister att tro att en polisman skulle ha
varit Olofs bneiman, detta uppenbarligen i syfte att trakassera och
desavouera dem i deras profession, framstår som grymt
illavarslande och möjligen unikt.

Jag anhåller om Nationella Åklagaravelningens helhjärtade
utrednknngsinsats, och jag står självfallet till förfogande för
ytterligare info. Jag understryker vidare att, om så mot förmodan
skulle bli fallet, Åklgravdelningen funne att mina båda nämnda
inlagor på någon punkt vore felaktiga eller missvisande, önskar
jag givetvis bli kallad till domstol, den instans där självfallet
utredningen av mordet på Olof rätteligen hör hemma.

Inlagorna bifogas sålunda. Jag önskar omedelbart besked rörande
dnr och namn på handläggare, samt Åklagaravdelningens snara
första kommentar. ./.. bil.

S Anér, [redacted]

Sven Erik

12.2.2017.

För Claes Hedberg, författare till EN OVÄNTAD VÄNDNING.
Texten kommer att läggas ut på min blogg

svenanerpalmemordet.blogstop.com den 28 februari 2017. Vänliga
men genomtänkta hälsningar till en sökande kollega, i denna värld
av orakel, opponenter, ondska, oro... Sven.

Claes – din bok väcker intresse och läslust. Den uppvisar envishet,
uthållighet. God typografisk strukturering. Lättlästhet. Men boken väcker
också hos mig, din författarkollega, inne i samma nisch, en stor stegrad
undran. Du sticker ut hakan, och i detta brev kommer jag sannerligen att
göra sammaledes. Sticka ut hakan, vända andra kinden till.

Jag publicerade år 2009, på en tilläggsida til 2:a upplagan av min bok
"Palmemordet: Affären Anti Avsan", ett brev till RÅ daterat 30.3.2000:

*... Eftersom jag ingenting hör från det svenska rättssamhället i denna fråga
måste jag utgå från att det var dåvarande piketpolisen, numera rådmannen
vid Stockholms Tingsrätt och moderate ledamoten av Sveriges riksdag*

*som sköt dåvarande statsminister Olof Palme till döds vid den s k
Dekorimahörnan i Stockholms city den 28 februari 1986.*

*Skulle jag ej erhålla någon kommentar till ovanstående från RÅ kommer jag
att finna att påståendet är korrekt. ---*

Ord och inga visor. Saken stod för mig glasklar, vilket den har gjort fram till
denna stund, en solig februarisöndag 2017: Någon rak dementi kom aldrig
från RÅ.

_____ var och är Olofs baneman, lejd av Sveriges alla höjdare och
medlöpare. Duktiga Sven hade talat.

Vad rätt jag tänkt, fast det var fel – Grönköpingscitaten grinar emot mig, in
retrospect.

**Jag drar nu, Claes, tillbaka mitt påstående om att ha gett den
kompleta bakgrunden till en 31-årig bråd död. Jag konstaterar inte
längre, medan vinterns solljus försiktig blänker bakom**

arbetsrummets persienner, att _____ är en bevisad
mördare. Jag tror inte längre att _____ sköt Olof till döds
vid Dekorima.

Min värsta blunder, sedan första nyårsdagen på DN 1948? Njaa, riktigt så enkelt är det nog inte. Min ordbehandlare och min hjärna ska arbeta vidare nu ett tag, i den produktiva symbios som brukar uppstå, då nyheter har blivit knottriga och konstiga. Vad rätt du tänkt fast det var fel - kanske inte alls fel. Bara lite tillvrängt, kanske.

Hur ska jag säga detta? I dag? Slutet på en författarbana? Duktige Sven som stöp i tartanen, utan att ha nått ända fram? Diskad för att ha trampat över sargen i Valhallavägskurvan?

Ja, jag ska förklara. Jag ska försöka att göra detta rimligt kort, vilket inte är helt lätt, mot bakgrund av alla de 31 gamla förflutna åren, mot bakgrund av din synnerligen innehållsrika bok, Ckaes, av den sort som en gång jämfördes med tegelestenen, till form och format.

Var ska jag börja, tycker du, Claes?

Jag tror att jag omedelbart embarkerar den Finlandsbåt som juni 1992 sades plöja Finska viken och Ålands hav fram till Stockholm (eller Kapellskär? Och vilken båt? Vad hette hon? Jag kan inte hindra min tveksamhet från att redan nu lysa igenom).

Plats för denna påstådda händelse, som skulle komma att blixtra till över Dekorima denna sommar (sommar?) 1992 och över mordet på Olof: en anonym Finlandsbåt.

Själva händelsen, en allt avgörande. Har den hänt? Tangenterna tycks inte vilja lyda mig.

Ett fyllbråk i baren, ung kvinna antastas av berusad man, tyvärr ingen unik händelse.

_____ går nu, i din bok, in som djärv räddare, avstyr bråket. Båtens buse lommar i väg, tydligen, medan den påstådde räddaren, ingenjören _____ från Stockholmstrakten, tydligen på hemväg från H-fors, bjuder sin unga räddade kvinna på en drink.

De två, den drygt medelålders och den unga, hittar visst omedelbart rätt personkemi, något som raskt leder till ett genombrott (?) i denna stora mordaffär, vilken än i dag. då jag sitter vid samma ordbehandlare som den gången 2008-09, kastar kaleidoskopets stackaterade strålar över den svenska mordhistoriens all time high: döden vid Dekorima.

kom att träffa flickan, som har fått heta Anneli, även senare i Stockholm. Träffar, även Anki, Annelis väninna? Har jag missat detta i boken? Att leta efter sådant som inte finns är inte särskilt produktivt.

Huvudpersoner från juni 1992 är nu raskt profilerade och presenterade; (inte du Claes, du kommer in långt senare), den avgörande viktiga förre DN-journalisten med den dubbla bakgrunden av god vän till från H-forsbåten och, inte minst viktigt, hans bakgrund som bäste vän till undertecknad Sven Anér; tillsammans utgör och en unik duo av enskilda Palmeutredare. Två, inte alltid trodda men alltid uppmärksammade nyhetsjournalister, med förflutna år på DN, båda två.

Ja, dags för mig att vädra min nyvunna skepsis. Storyn blev raskt tror jag mig se i dag men såg aldrig tidigare - alldeles för "pat", med det engelska uttrycket. Allt stämmer för bra. Allt stämmer alldeles för perfekt,

Så här, till exempel:

Om de dimhöljda arrangörerna verkligen hade bestämt sig för att lätta på några moln, medan utredningen stod och stampade i Christer Pettersson-gåtorna - ja, i så fall hade berättelsen från Finlandsbåten varit klippt och skuren. Skräddarsydd.

Allt hade flutit perfekt, redan från starten, kunde arrangörerna säga (för att kalla dem så). Perfekt, från den påstått så lägligt uppdykande båtbusen, till den modige via den otroliga slumpen att Anneli just här, efter dryga sex år gångna, börjar avslöja sina och väninnan Ankis erfarenheter och fataliteter.

Och allt fortsatte därefter skräddarsytt som från NK:s 1:a klass herrskrädderi. Tänk, så turligt: ringer, raskt och knappast oväntat just som inte bara vid denna tidpunkt är en av de klart ledande Palmeskribenterna, tillsammans med en annan, minst lika energisk skribent, pensionerade DN-mannen Sven Anér. Att det är allmänt känt i poliskretsarna kring Palme att dessa båda och nära nog dagligen samarbetar i denna mega-affär, gör ju inte saken sämre - eller?

Fast nu, år 2017, börjar det svaja, fakta (?) och fiktion börjar kollidera. Claes, det är mycket som jag inte får att stämna, jag ska försöka lista de första diskrepanserna, närmast mellan din bok, "En oväntad vändning" och min egen bok från 2009, "Palmemordet: Affären Anti Avsan, 2:a uppl.).

En central och viktig fråga måste ju omedelbart få bli:

När, och hur, får _____ enligt egen uppfattning, det första konkreta tipset från Anneli om att hon och hennes väninna Anki, mordnatten befunnit sig så nära Palmedramats höjdpunkt? Där startar det. Där startar allt.

Och nu, när du och _____ har samarbetat med att ge ut en egen bok, där just _____ påstådda första möte med Anneli står i centrum, hade jag väntat mig _____ utförliga, minutiöst noggranna egna skildring. Akribi. Men någon sådan inblick får jag inte. Det har fått bli du själv, som inte fanns på någon båt, som får referera _____ ganska kortfattat:

--- Efter en stund började hon (Anneli) berätta om vad hon upplevt--- hon ska alltså, redan vid det första mötet mellan henne och _____, nu i juni 1992, ha berättat i princip hela historien? Men _____ skulle, redan i baren, ha föreslagit ett eller flera nya möten med Anneli under de närmaste månaderna. tydligen; _____ ville ha klarhet, har han sagt, undan stimmets och klirret i den anonyma H-fors-båtens bar. Kan låta begripligt, kanske...

Men inte då jag från min egen bok, "Palmemordet: Affären Ånti Åvsan", återger det relevanta avsnittet ur min bok. Jag refererar de divergerande, naturligtvis synnerligen relevanta tidpunkterna i din bok, Claes, och i min:

Du skriver, Claes, sidan 152;

"Ett viktigt vittne. Det var en fin sommarkväll i juni 1992. Gruvingenjören _____ satt i godan ro i baren på en Finlandsfärja på väg från Helsingfors."

Kort och koncist och magert - och sant?

Så här skriver jag själv på min sida 10:

"Datum den 11 november 1992. Plats: en finlandsfärja."

Tydligt och klart. _____ blir, enligt min version, uppringd av _____ någon gång mellan den 11 och den 21 november, eftersom det är "92-11-21" som förata meddelande till spaningsledningen är daterat.

Jag sitter nu här i februari 2017, och jag hittar ingen hel story, jag gör inte det, Claes.

"Det var en fin sommarkväll i juni 1992" resp "den 11-21 november 1992".

Bäst att jag är försiktig. Är det jag som har fel? Jag tror inte det. Ingen har efter bokens utkomst dementerat mina tidsuppgifter: inte _____ inte _____ inte RÅ eller polisen, och färjan är fortfarande lika anonym och odöpt.

Kan **L** frammana en sommarstämming om det är en grå senhöstdag han borde skildra? Jag träffade **L** vid ett möte kring årsskiftet 1992-93 i ett villasamhälle intill Stockholm, men då gav han mig ingen anledning till undran. Någon junifärd hörde jag dock aldrig talas om.

Jag betraktar mig sannerligen som en ansvarskännande journalist, men jag hade den gången, 1992-93, fastnat i det farligaste och effektivaste av garn, nämligen genom att lyssna till och tro på min bästa vän, som aldrig narrat mig, sannerligen inte. **L** och jag hade aldrig några hemligheter för varandra inom Palme-sfären, och vi litade på varandra, alltid. Jag besökte **L** strax före hans död för ett par år sedan. Han bodde på Danvikshem, och miljön, ett stort, kallt rum, var inte munter.

Om **L den gången haft minsta uns av tvivel kring Avsan-affären skulle han ha berättat det för mig, men han trodde, in i döden, på din hjälprea**

Är det så här: Heja denna liksom från själva begynnelsen vacklande och svajiga story kanske ska benas upp och fileas på ett alldeles nytt sätt? Jag testar:

De personer som låg bakom mordet på Olof behövde, medan Christer Pesttersson-affären verkade gå trögt, en story som verkligen kunde blåsa eld i brasan och som, framför allt, kunde planteras hos ett par trovärdiga och betrodda (inte rikligt samma sak) journalister.

Det kan inte ha funnits många att välja emellan, utan **L** och Sven Anér, båda pensionerade DN-män, bör ha varit designerade: båda sugna på nyheter, båda envisa terrier. Men vi hade, de här åren, inget direkt tillträde till DN:s spalter.

Hur göra? (Och nu får jag gissa): Denna tanke på ett par okända vittnen vid Dekorima, omedelbart före mordet, måste presenteras verklighetstroget och på varje känslig punkt till synes sanningsenligt. Tre tjänstvilliga måste letas upp, där den första huvudpersonen måste vara gammal god vän till **L**. Och vi **L** skulle i Anér, också etablerad Palme-kommentator, kunna förväntas bli rikligt informerad. Så att om saken sköttes rätt skulle saken kunna vara i hamn - vad som nu kunde räknas som "hamn"? Så här kanske:

En story, som inte fick låta alltför fantastisk, måste presenteras för **L** f v b Sven, så att båda blir bergfast övertvågade och orubbliga i sin nyvunna insikt, nämligen att det var **L** som befunnann sig i händelsernas absoluta centrum.

6
Så arrangörerna gick med gott mod till verket, sedan [redacted] och i [redacted] efterföljd Sven, hade så duktigt nappat på betet. Jag kan i dag sitta och se hur framför allt [redacted] lockades att på så många sätt hitta vad som föreföll vara "spår" efter en brottslig [redacted]

Självfallet måste både [redacted], Anneli och inte minst Anki vara stenhårt trimmade, framför allt vid det första förhöret, in på 1993, med Anneli, då [redacted] glatt och behändigt, fick sitta med Anneli som vittnesassistent med rätt att banda, ordagrant! Men sedan var det tyst om de följande sju förhören, som än i dag bedöms som hemligstämplade!

[redacted] i lejonets kula, sensation? Ja, i och för sig. Men arrangörerna hade gjort ett grundligt jobb, [redacted] var vaccinerad mot all misstro, via kompisen [redacted], och likaså Sven i [redacted] efterföljd. Vi var, kan jag se nu, lätta byten. Jag skyller inte på [redacted] jag hade bort klara mig själv.

Då till frågan, Claes:

Vad har du och inte minst [redacted] haft för tanke med en så uppseendeväckande och dominerande och kapitalkrävande bok som "En oväntad vändning"? Vilken den nya vändningen nu är?

Jag tycker mig utläsa att vad som avses är din tes att mordet aldrig kommer att lösas samt, i förlängningen kanske, att mordet egentligen aldrig har hänt, att det aldrig har handlat om Olof, att det finns Olof 1 och Olof 2, Lisbet 1 och Lisbet 2 - jag följer inte med dig, Claes. Att inget är som det synes vara - vad har varit ditt syfte?

Jag tror, att syftet har varit att med tyngden av "förstahandsvittnet" [redacted] för all framtid cementera Anneli och Anki via deras samlade påståenden att flickornas story håller för all svenska Svedalas levande framtid, inte tu tal om den saken! Och det är du som så tjänstvilligt har gått moralbefriade myndigheter tillhanda - är jag för hård, Claes?

Jag medger alltså i detta brev - till dig, RÅ och till Noa, alltså gamla rikskrim - i dag, att jag tillsammans med [redacted] blev så lägligt narrad. Lägligt narrad? Och dessutom lagligt? Det kan jurister få tvista om. Kanske arrangörerna placerade [redacted] på U-V-gymmet så att [redacted] lätt kunde få korn på honom, kanske de våldsamma diatriberna under lång tid sändes till mig av en tillsagd [redacted] för att jag riktigt skulle se hur ond person denne man var. Och så vidare - fast bara ett spel för galleriet och med [redacted] och Sven på första parkett, med teaterkikare.

Det är en grym situation - med bland andra den här kvarstående frågan: har arrangörerna betett sig ohederligt? Det fordrar en genomtänkt dom,

fastslagen av en garanterat opartisk domare. Men domar och domare har varit sparsamt företrädna i Palmeärendet. Egentligen har de bara avsett Christer, och där gick det ju inte så bra.

Ska jag sluta som åldrad pessimist? Narrad med nacksving från brottare med fjäderviktiga samveten, vad finns kvar? Om inte en låtsas-rättvisa går att nå, vad återstår?

Kan alla narras, via en snitsig Bonnie & Clyde historia? Kanske, jag har sannerligen inte varit tillräckligt motståndskraftig, var det inte heller, men jag sätter ingen fläck på ~~_____~~ neder. Ingen fläck. När ~~_____~~ välkomnas till det per definition det hemligaste vittesförhöret i Palme-världens historia samt får berätta allt för sin omvärld, då har det, medger jag nu, blivit för mycket begärt att ~~_____~~ och jag som traskade patrull, skulle ens ana att färjan på Ålands hav var ett spökskepp i sommarnatten, att ingen huvudperson satt "i godan ro" i den odöpta färjans klirrande bar, men att allt hände på landbacken, Stockholmsstyrt av de sammansvurnas konklaver.

"De sammansvurnas konklaver" – ja på denna punkt tar jag ännu idag givetvis ingenting tillbaka. Alla höjdares totala omoral kvarstår fläckad, alla deras olagligheter, så ofta påtalade av mig, sticker fortfarande i mina ögon. Och vilket är till slut den värsta synden: att smådjävlas, kan vi väl säga, med två journalister, som sökt en specifik Palme-sanning, eller att i 31 år dundra med jordfräsen över alla sanningskrav?

"De sammansvurnas konklaver" – hur vore det om ni bjöd in någon ung och street-smart journalist att närvara och rapportera? That would be the day.

Och tänk efter. Claes. Om din bästa vän berättade en rövarhistoria, skulle du tro honom då? Eller henne? Eller skulle du säga "tell that to the Marines?"

Ja, vad säger du i dag, Claes, att du aldrig skulle kunna bli narrad? Eller är du med och narrar själv? Stäm mig till tinget och sätt mig på cellen. Det är ju en lösning.

Sven Anér, ~~_____~~

Detta öppna brev till Claes Hedberg inges även, den 28 februari 2017 till RÅ och till Noa (fd rikskrim). För omedelbar åtgärd.

www.svenaner.palmemordet.blogstop.com.

Sven Anér

15.2.2017.

Anmälan ställd, förutom till RÅ och Noa, även till Nationella Åklagarkammaren, att. Krister Petersson.

Dessutom tillfogar jag nu, sedan jag fått veta att Krister Petersson sedan den 1 februari gått in i Palmeärendet i RÅ:s ställe, en komplettering av min ursprungliga anmälan, 12.2.2017, till Nationella åklagaravdelningen.

Krister Petersson Den text som nu följer är i huvudsak en sammanfattning av min syn, i dag, på ärendet "Dekorimamannen", sedan jag hunnit ta del av ett antal avsnitt ur Claes Hedbergs, i många avseenden sensationella bok "En oväntad vändning", med planerad pressrelease den 28 februari, (se not i slutet av inlagan!)

Jag ger nu sålunda min personliga, men enligt min mening väl underbyggda version av ett av den dåvarande spaningsledningen planterat försök att narra _____ och via _____ att narra undertecknad? Anér att tro att Olof Palme sköts av piketpolisen _____ Har jag fel? Stäm mig!

Detta har aldrig varit sant. _____ sköt inte Olof Palme. Jag har sedan senhösten 1992 blivit i grunden bedragen av den dåvarande förundersökningsledningen inom RÅ/rikskriminalen, och jag förbehåller mig rätten att i ärendet vidta rättsliga åtgärder, mot förundersökningen, då och i dag. Min integritet som professionell nyhetsreporter är kränkt.

Nu över till min personliga beskrivning och bakgrundspresentation av vad jag kan kalla:

"Ombord på en Finlandsbåt, fast inte".

Bakgrund, ja: Mordets arrangörer, om jag använder denna anonyma term, behövde ett villospår i den påstådda jakten på Olofs mördare. Christer Pettersson-drevet gick inte som smort, och det har då, 1992, tydligt känts angeläget för arrangörerna att, helt från scratch, falskeligen konstruera en tämligen komplicerad händelsesituation, som i slutskedet bl a skulle locka två rutinerade journalistiska Palme-bevakare, _____ och via _____ undertecknad? Anér, att följa ett poliskonstruerat villospår.

Meningen torde ha varit - och där måste jag förstås gissa - att för all framtid desavouera dessa båda pensionerade DN-journalister. Slutpunkt för de samlade lögnerna skulle kunna bli den dag då RÅ/rikskrim (i dag :

nationella åklagaravdelningen/Noa) , beslutar sig för att bergfast och i och för sig korrekt presentera [redacted] som helt oskyldig, sovande hemma i bostaden under mordnatten, vilket han gjorde.

Då vore [redacted] saga all, Svens också.

De ansvariga kan ha haft även andra önskemål, men det här beskrivna måste ha varit det viktiga.

Nu skrapar jag bort det falska snömoset och redovisar i stället vad som faktiskt planerades, faktiskt genomfördes:

Arrangörerna behövde en person med ett mycket distinkt kännetecken, nämligen gammal säker bekantskap med [redacted]. Vederbörande måste vara villig att delta i det onda spelet, och han måste, fram till den dag som i dag är, obrottsligt (?) hålla masken.

Valet föll på förre gruvingenjören [redacted] kanske fanns det inte så många att välja på.

Nästa åtgärd, inte mindre grannlaga: att bygga upp en story kring [redacted] påstådda sammanträffande med, till att börja med, en ung flicka med vissa kvalifikationer:

Gärna en Finlandsbakgrund, och dessutom med en väninna med samma bakgrund. Dessa båda måste på ett tidigt stadium vidtalas och presenteras för [redacted] denna trio av i verkligheten existerande personer, är nu alla de viktiga aktörerna för att spelet ska kunna börja. Påstådd tid för ickehändelsen: juni 1992. Ridån kan gå upp.

Ett problem: Hur låta [redacted] träffa, i första hand Anneli, väninna till Anki, som var den aktriss som ska ha känt [redacted] och känt igen honom vid Dekorima.

[redacted], drygt medelålders, och Anneli, kring 25, inga naturliga partners. Arrangörerna tog då till en väl uträknad fint, nämligen att låta [redacted] och Anneli mötas på ungefär den enda plats i Stockholms närhet där ett möte skulle kunna arrangeras, utan att i efterhand väcka uppseende hos de väsentliga offren för det "lilla skämtet", nämligen [redacted] och [redacted].

Allt förlöpte väl. Ett möte sades ha ägt rum i baren till en ej närmare specificerad H-fors-färja. För att få till storyn överenskomms att Anneli skulle sägas ha blivit antastad av en fyllerist i denna bar, varvid den kanske gamle men tappre [redacted] erbjöd sina tjänster och alltså nu hade etablerat en fullt godtagbar kontakt mellan äldre man och ung kvinna - simsalabim!

Hur mycket av vad jag här beskriver ägde rum i verkligheten? Ingenting. Varken [redacted] eller Anneli tog någon H-fors-färja hem till Sverige, ingen fanns i den anonyma färjans bar, ingen snedseglare antastade Anneli i någon bar (för Anneli var ju inte där). Händelsen, lite spännande, har endast skapats - ja, låt se, jo, inte förrän då [redacted] efter den påstådda hemkomsten till Sverige, ringer polaren [redacted] och berättar att Anneli på en Finlandsbåt gett honom en panginformation, som han tyckte [redacted] borde vidarebefordra till DN, som DN-pensionären [redacted] väl hade god kontakt med?

Jo då, [redacted] blev eld och lågor och ringde polisen, enligt egen uppgift den 11 november (sic!) 1992, enligt den av [redacted] larmade polisen den 21 november.

Nu är framför allt [redacted] på det grymmaste sätt narrad att följa [redacted] längs olika rekonstruerade spår, vilka aldrig rejält dementerades eller förklarades av arrangörerna. Och Sven informerades och trodde på spåren och på [redacted] gamle kompis [redacted] - varför gjorde jag det också?

Därför att storyn, som ju aldrig hade vandrat utomlands utan hållit sig till Stor-Stockholm, bl a stöttades av att [redacted] mycket uppseendeväckande men samtidigt som troligt presenterat, fick bli polisens (!) godkända förhörsvittne åt Anneli in på nyåret 1993 och fritt fick banda hela förhandlingen! Oerhört, i ordets hela bemärkelse - och lagligt, från polisens sida? Inte så det stör. Hur skulle [redacted] inne i lejonets kula, kunna förstå att levande förhørsledare i själva verket spelade med i en grym låtsasfars? Och hur skulle jag kunna förstå när jag ett tag före jul 1992, fick mig historien, alla historier, till livs.

The Rest is History, kan jag kanske säga, Krister. Eller började bli det i alla fall, då jag nu den 12 februari plötsligt fick en mycket konkret känsla av att allt var skoj. Allt. Bakgrunden till denna känsla har du i den ursprungliga anmälan från 12 februari i år

Den svenska polisens och de svenska åklagarnas grymma saga är i dag, enligt min bestämda mening, nu uppriven, med Claes Hedbergs boksidor fladdrande över ett fiktivt Ålands hav. Förundersökarna har spelat ut det sista kortet, [redacted] har våldfört sig på sin vänskap med [redacted] för sista gången, för ingen kommer längre honom längre att tro på [redacted]. Och [redacted] är död.

De båda intrimmade unga kvinnorna, med pseudonymerna Anneli och Anki, engagerade och trimmade av de huvudsakligen statliga arrangörerna kan inte gärna åtalas för att de har lytt poliser i tjänst. Kvar finns den 95-årige Sven Anér, kränkt, naturligtvis. Kanske överväger jag att gå till domstol, men mycket beror ju på din reaktion idag, Krister.

"En oväntad vändning"

5.

- 23 -

namnar i dramat

Ett viktigt vittne

Det var en fin sommarkväll i juni 1992. Gruvingenjören ~~_____~~ satt i godan ro i baren på en finlandsfärja på väg från Helsingfors. En ung kvinna ofredades och ~~_____~~ reste sig genast för att hjälpa henne undan en berusad närgången man. Hon tackade vänligt, inhandlade en drink, slog sig ned bredvid honom och presenterade sig som "Anneli". Efter en stund började hon berätta om vad hon upplevt några minuter innan Olof Palme mördades 1986. ~~_____~~ lyssnade intresserat, men insåg att det var för mycket støj och stim i baren, och undrade om de inte kunde ses ett par dagar senare i Stockholm. Anneli välkomnade förslaget och de kom att bli flera möten under sommaren 1992.

Väl hemma från båtresan var ~~_____~~ första tanke att informera sin vän ~~_____~~ som arbetade som journalist på DN. ~~_____~~ blev eld och lågor, men ~~_____~~ bad honom väntra tills han lyckat få fram mer information. Här är Annelis berättelse för ~~_____~~ sommaren 1992:

Min kompis och jag kom gående Sveavägen norrut, efter att ha sett en film på en biograf på Kungsgatan. Vi tänkte titta i skyltfönstret på en möbelaffär lite längre ned på gatan, när vi plötsligt vid Dekorimahörnan (hörnet Sveavägen-Tunnelgatan) fick syn på en man.

Min väninna Anki kände igen honom efter att flera gånger 1984 och 1985 ha sett honom på ett gym i Upplands Väsby där hon brukade träna. Mannen hade vid dessa tillfällen kommit in på gymmet och tjafsat på finska med kroppsbyggare och andra i lokalen. Hon hade fått veta detaljer om mannen men mindes inte hans namn, bara att det klingade finskt samt att både för- och efternamn var korta. Han var polis, bodde i en annan förort norr om Stockholm, hade fru och två små barn samt var känd

Polisen
Det korr
sen för n
gagera C
båda kvi
Trots åte
resultera
behandla
jält upps
om de tv
vånades

”Affären”

Så långt Annelis och Anki berättelse, en berättelse som det skulle dröja nära sju år innan de förde vidare. Alla de viktigare delarna av polisens och åklagarnas utredning, den klassiska Palmeutredningen, hann fullföljas och avslutas innan berättelsen från Dekorimamannen blev känd. Christer Pettersson hann lagföras och så småningom helt avföras från utredningen. Skulle ”Dekorimamannen” efter så lång tid bidra med lösningen?

Det var DN-journalisten [redacted] som via en manlig god vän fick en märklig första kontakt med de båda finska flickorna, och det var på detta sätt, endast på detta sätt, som affären Dekorimamannen blev utåt känd. Avslöjandet startade av en tillfällighet, ett sammanträffande. Personerna: [redacted], en gammal bekant till [redacted] samt Anneli och Anki (fingerade namn). Datum (ca) den 11 november 1992. Plats: en Finlandsfärja.

Här följer nu [redacted] handskrivna sammanfattning av vad hans gode vän berättade för honom. Denna sammanfattning har 92-11-21 ankomststämpel hos rikskriminalens Palme-utredning, med markeringen Ai 1008-92.

Affären Dekorimamannen är därmed etablerad hos polisens och åklagarnas Palmeutredning, och [redacted]s resumé av samtalet med den gode vännen har blivit offentlig handling. Dekorimamannen har kommit för att stanna.

Här den första, ursprungliga redogörelsen, nedtecknad innan någon talat med någon av de båda finska flickorna, mer än [redacted]s gode vän:

[redacted] träffade Anneli, /säger den gode vännen till [redacted] i somras på en Finlandsbåt. För en vecka sedan /i mitten av november 1992/ berättade hon att hennes väninna och hon vid dagen för mordet varit på bio (skräckfilm) och på väg mot Sergels Torg och T-banan på Sveavägen mött en man som de kände sedan tidigare. Han var civilklädd och talade i en walkie-talkie. Han meddelade att han var igenkänd, men

6.

fi
at
gi
sk
go
B.
be
”C

Så lång
utredni
Name
ett par
Anki. I
Finland
Den
Palme-
gifter ä
ligger r
t-
Al
diur
samtal

A
fö
ig
at
til
gl
/A
il